

Čís. 12977.

Zasláno-li více, než objednáno, lze o vadě kvantitní rovnající se vadě kvalitní, mluvit jen, kdyby podle stavu věci nebylo lze vyloučiti to, oč bylo více dodáno, bez nepoměrného znehodnocení celku, pokud se týče, kdyby vyloučení takové bylo sice možné, ale zabíralo by mnoho času nebo by vyžadovalo značnější náklad. Není-li tu předpokladů, za kterých by vadu kvantitní bylo lze stavěti na roveň vadě kvalitní, musí smluvené množství býti odebráno, zbytek pak musí býti dán prodávateli k dispozici.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, Rv I 970/32.)

Žalovaný objednal u žalobce tři zinkové desky. Žalobce však zaslal žalovanému čtyři zinkové desky s účtem na čtyři zinkové desky. Žalovaný zásilku pozastavil a žádal, by byl účet vystaven na tři zinkové desky, a, když se tak nestalo, zboží žalobci vrátil. Žalobu o zaplacení kupní ceny za tři zinkové desky procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud správně usoudil, že žalovaný nebyl oprávněn odepřítí příjem jedině proto, že mu bylo zasláno více než objednal, totiž čtyři desky místo objednaných tří, že byl povinen čtvrtou desku dáti žalobci k dispozici. Okolnost, že žalobce žalovanému neposlal nový účet na tři desky, jest nerozhodná, neboť mohl si žalovaný dle účtu za čtyři desky vypočísti, kolik má platiti za tři objednané desky. Z věci samé zřejmě vysvítá, že nelze zásilku čtyř desek pokládati za jediný celek a že není vadou kvalitní, bylo-li posláno o desku více. Příklad dovolatelem uváděný o sudu vína jest rázu zcela odchylného. Zasláno-li více, než objednáno, lze o vadě kvantitní, jež by se rovnala kvalitní vadě, mluvit jen tehdy, kdyby podle stavu věci nebylo lze vyloučiti to, oč více bylo dodáno, bez nepoměrného znehodnocení celku, pokud se týče, kdyby vyloučení takové bylo sice možné, ale zabíralo by mnoho času nebo by vyžadovalo značnější náklad. Není-li tu předpokladů, za kterých by vadu kvantitní bylo lze stavěti na roveň vadě kvalitní, musí smluvené množství býti odebráno, zbytek pak musí býti dán k dispozici prodávateli (Staub-Pisko čl. 347 § 14). Octl se proto žalovaný v prodlení, nepřijav zásilku neoprávněně ani na dopis žalobcův z 3. dubna 1931, a proto musí nésti následky a jest výrok odvolacího soudu pokládati za správný.

Čís. 12978.

Rozsudek, kterým se v zásadě uznává platební povinnost žalovaného, nedotýká se nijak povinností stran z devisových předpisů.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, Rv I 1944/33.)